Ι. ΦΛΕΡΟΒ

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ, Ι ΙΚΟΓΕΝΙΑ ΚΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ

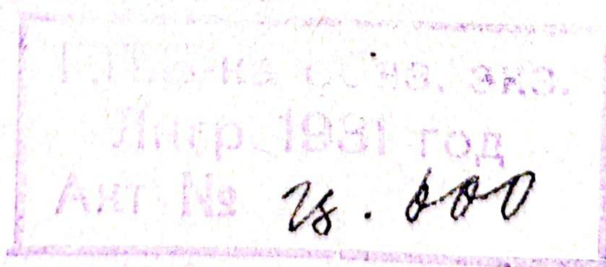
ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ"
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

I. ΦΛΕΡΟΒ

I ΘΡΙΣΚΙΑ

I IKOΓΕΝΙΑ ΚΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ

Μετάφρασι: **Α. Γ. ΤΖΙΜΙΑΝΟΒ**

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

И. ФЛЕРОВ.

Религия, семья и дети

Перевод А. Г. Чимянов.

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“
Ростов-Дон 1931

Уполн.Крайлита № 2570Ст.ф. Б5 125 х 176 Зак. № 295 Тир. 2000

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ, Ι ΙΚΟΓΕΝΙΑ ΚΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ

Σ' εμέτερον τιν χόραν πάι εκςαπλομένον ςοςιαλιςτικον επίθεςι απαν ςα καπιταλιςτικα τα ςτιχία.

Το τακςικον ο αγόνας απες ςιν χόραν-εμυν κι χαλαριν, αλα οκςίνετε.

Οκςίνοντε τα αντιφάςις (προτιβορέτζιας) ανάμεςα ςον καπιταλιςτικον κόζμον κε ςιν Ε Σ Σ Δ.

Σο χτίςιμον τι ςοςιαλιζμυ ςίρκυνταν ολοέναν κενύργα μάζας τον εργαζομένον, κε εμπροστα ςο κράτος ανικοδομύμενυ ςοςιαλιζμυ ςτεκ το πρόβλιμαν να προετιμαζ ςτελέχι, το πρόβλιμαν για να ανατρεφ κομυνιςτικα όλια αφτα τα μάζας.

Πρεπ να λίνομε αφτο το πρόβλιμαν, πρεπ να λικβιτάρυμε ς' ολίγον κερον το μορφοτικο-τεχνικον τιν καθιςτέριςιν ςιν χόραν-εμυν.

Πλάι με τατο πρεπ να βάλομε κε να λίνομε το πρόβλιμαν τι κομυνιςτικις ανατροφις ςο νέον τιν γενεαν — τ' εμέτερον τι βάρδιας (ςμένας).

Ατο το πρόβλιμαν έβαλεν-ατο ο ς. Στάλιν ςον απολογιζμόν-ατ ςο 16-ον το ςινέδριον.

Ατο το πρόβλιμαν ιπογράμιςεν-ατο ςα αποφάςιςαθε το ςινέδριον. Ατο το πρόβλίμαν ερχίνεςεν υζζε

να περ τιν λίςιν-αθε ςα διμοσιεδμένα τα αποφάςις τε ΚΕ τι ΠΚΚ (μπ.) κε τι Σοδναρκομι.

Σιν λίςιν τ' ατινεθι τι προδλίματος πρεπ να περ μέρος όλον τ' εμέτερον το ςοδετικον ι κινι γνόμι, πρεπ να περ μέρος όχι μόνον το ςκολίον κε το πεδικον ο κίπος, αλα κε ι ικογένια.

Εμας χριάςςκετε αςα ρίζας ν' αλαζ τ' ανθροπίον ο νυς, να καθαρίετε ας' όλια τα πιςλύκια, ντο εςτιδάγαν εκιαπες αςο τςαρικο-πυρζζυαζικον το ςίςτιμαν. Σιν χόραν τυ ανικοδομύμενυ ςοςιαλιζμυ χριάςκυνταν αγικ ανθροπ, πυ να ίνε γλιτομεν αςα θριςκεφτικα κε ας' όλια τ' άλα τα προλίπςις κε τα διςιδεμονίας.

Κε αγικς νέις ανθροπς πρεπ να αρχινύμε κε ανατρέφομε απο μικροθέας.

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΟΝ ΑΓΟΝΑΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΟΝ

Εμις πρεπ να ανατρέφομε το πεδιν αετς, όςτε να έςς τακςικον ςινέςθιςιν τι αγονιςτι για τον ςοςιαλιζμον.

Τ' εμέτερον το ςοδετικον το πεδιν πρεπ να εκςερ ντό εν ο ςοςιαλιζμος, πρεπ να εκςερ πος να χτίζια-το, πρεπ εμ να επορι εμ να θελ για να χτίζια-το.

Εμις θέλομε να ελέπομε, όςτε το μορον να μιςα όλια τα ζζανκομένα τα παλεα, ντο ςίρνατον οπις ςον καπιταλιζμον.

Τ' εμέτερον το ςοδετικον το πεδιν πρεπ να εκςερ ντό εν ο τακςικον ο εχθρος, πρεπ να εγρικα κ' ελέπιατον, πρεπ να μιςά-τον, πρεπ να επορι κε να θελ να πολεμάτον χορις έλεος.

Τ' εμέτερον το ςοβετικον το πεδιν πρεπ να εν πάντα έτιμον ςον αγόναν για τον ςοςιαλιζμον.

Σ' ατοριζνον τιν ςτιγμιν οπόταν εν οκςιμένον το τακςικον ο αγόνας ςιν χόραν, ο κυλάκον κε ο νέπμαν εφτάγνε απόπιρας (ποπίτκας) να ιποτάζνε ςιν επιροίνατυν (βλιάνιε) το ςκολίον, τον δάςκαλον κε το πεδιν.

Κε για αφτο τον ςκοπον πρότα απόλα χριςιμοπιυν τιν θριςκίαν.

Σι ποπαδίον κε ςι ςεκταντίον τα ςινέδρια πέρκυνταν αποφάςις για να δινατιν το θριςκεφτικον ι εργαςία ανάμεςα ςα πεδία, κε ςα κάπια μέρια τι Ε Σ Σ Δ ι ποπάδες κε ι ςεκτάντι απολεμύνε να πέρνε ςα ςςέρια-τυν το πεδικον τιν κίνιςιν κε αντίκρι ςο πεδικον το κομυνιςτικον τιν οργάνοςιν οργανόνε τ' εκινέτερα τα άςπρα τα τάγματα, ομίλυς τι πεδίον τι Ιςυ, τι Χριςτυ τα καρπυς. Αντι πιονερίον νομυς κε ςινίθια μαθίζνε τα πεδία θεικα κιρίγματα· αντι πιονερικα τραγύδια μαθίζνατς να ψάλνε „Επιράνιε θεε“.

Σ' αφτα τα θριςκεφτικα τα οργανόςις τα πεδία ανατρέφκυνταν αετς, όςτε να μιςυν (νεναβίτετ) το κάθε-τι ντο εν ςοβετικον.

Κε οςαν αποτέλεζμαν, όπος δίχνε-μας τα απςλέτοβανιας τι ςκολίον τα μορα ντο ιν φαρμακομένα με το φάρμακ τι θριςκίας, εβγόνε εναντίον ςι κομυνιςτας, ςι κομςομόλυς κε ςι πιονέρυς.

Κε ατο πάντα πρεπ να περιμένοματο αςιν θριςκίαν.

Ι θριςκεφτικι κε ι ςεκτάντι λέγνε: „Τα τάκςις — ένε εφέβρεςι τι πολςςεβικίον. Σον κόζμον, λέγνε, εβρί-

υνταν καλι κε κακι, οκνιαντ κε καματερι κε απαδακα έρτε όλον το κακον κε ι ςκοτιναςέα".

Ι θριςκία κι παραδέχκετε το τακςικον τον αγόναν.

Ι θριςκία μαθιζ, ότι ο κυλάκον κε ο νέπμαν — ίνε αδέλφια τον εργαζόμενον.

Ι θριςκία πολεμα να ανατρεφ το πεδιν, όπος λέγνε ι θριςκεφτικι ςον „φόβον τι θευ".

Ι φίςι τι πεδι εν αγικον, όςτε θελ να πορπατι, να τρεςς, κατ να εφτάι. Ι κριςκεφτικέςα ι μάνα ίτε ι καλομάνα κ' επορυν να δίγνε το μορον να εφτάι κατ, ι δυλία το οπίον να ενδιαφέρια-το.

Το μορον αρχινα να εφτάι αταкςίας, να πιράζιατς κε ι καλομάνα ίτε ι μάνα-θε ςςαμαριάζ-νατο κε φοβερίζ-νατο με τα λόγια: „Εςτα εςι, ο θεον θα τιμοράςε".

Απο μικροθέας κοβαλυν το μορόν ςιν εκλιςίαν κε εκιαπες δικνίζ-νατο άγρια καρτίνας, ζογραφιμένα ςα τυδάρια κιαν κε φοβερίζ-νατο με τα βάςανα τι κόλαςις.

Απο μικροθέας το μορον ανατρέφκετε με τιν βοίθιαν τι θριςκίας, για να μι επορι κε δι απόκρυςιν ςον τακςικον τον εχθρον.

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΙΝ ΕΠΙΣΤΙΜΙΝ ΚΕ ΣΟ ΣΚΟΛΙΟΝ

Εμις αναςινκροτύμε όλον το νικοκιρίον-εμυν απαν ςα νέα τα ςοςιαλιςτικα τα αρχας. Εμις χτίζομε ςοςιαλιςτικα πολιτίας. Εμις χτίζομε νέα ζαβότια κε φάπρικας παρόμια με τα οπία κ' ίδεν ι χόρα-μυν. Σο κράτος απες αγλίγορα τρανίνε κε περιςέβνε τα ιλεχτρικα ςταθμυς.

Το ιλεχτρικον ρέδμαν κε τα μιχανας ολοέναν αλάζνε το ζοντανον τι δίναμιν τι ανθροπίον, λαφρίνε πολα φορας το ανθροπινον τιν κάμασιν, περιςέδνε κατα πολα φορας τιν προτύκςιαν. Εκατοντάδες χιλιάδες τράχτορια θα λαλύνε (ίτε θα κοτανίζνε) τα ςινόρια ςα απέραντα χοράφια τι ςοδετικις χόρας, μετατρέποντας τα κςεχοριςτα αγροτικα νικοκιρία ςε μεγάλα κολεχτίδια.

Σιν τέχνιν κεκα εμις πρεπ να εφτάνομε κε να εμπροδιαδένομε αγίκα κράτι όπος τιν Γερμανίαν κε τιν Αμερικιν. *Για να εχτελίετε ατο το κινονικοτεχνικον ι επανάςταςι ςο αγροτικον νικοκιρίον κε ςιν βιομιχανίαν, εμας χριάςκυνταν αγίκ ανθροπ, ι οπίι κομυνιςτικα να προφέρκυνταν ςο εργατικον το νικοκιρίον-ατυν κε τεχνικα να ίνε γραματιζμεν· τεχνικα ατιν πρεπ να επορυν κε πολεμύνε με τιν φίςιν, πρεπ να επορύνε κε εποφελίυνταν τα δινάμις κε τα πλύτι τι φίςις, για τιν λίςιν τι μεγάλυ προβλίματος το οπίον θα ελαφριν τιν κάμαςιν τ' ανθροπίον, χορις το οπίον κ'εποούμε να νυνίζομε για τον ςοςιαλιζμον.*

Κε απαν ς' ατο τιν ςτράταν ςτεκ εμπροςτά-μυν ι θριςκία.

Ι θριςκία μαθιζ ότι όλον τον κόζμον, όλον τιν φίςιν, καθοδιγάτα ο θεον, ανκελ, ι άγιι κε όλια τα ιπερφιςικα όντα. Ατο ι θριςκία προςκαλι το χοριτς, το οπίον μελετα τα ζακόνια τυ ιλεκτριζμυ, να εφτάι το ςταδρόνατς όντας δροντα· ατο ι θριςκία λέγιατο ότι „όλια ασον θεον“ ίνε, ότι ο άνθροπον εφτάι ιποθέςις κε ο θεον όλια εςς ςιν διάθεςιν-ατ.

Υς ἄτόρα ακόμαν ι θριςκία πεζ μεγάλον ρόλον ςα χοριςτα ςπίτια τον αγρότικον νικοκιρίον. Σον κερον, πυ το κόμαν κε ι ςοβετικι κιβέρνιςι ςταλίζνε εμπροςτα ς' όλον το κράτος το πρόβλιμαν τι εχτέλεςις τι πολςςεβίκικις ςποράς, ς' ατο τον κερον κάπια μορα διαβεβεόνε τον δάςκαλον κε τι ςιντρόφς-ατυν, ότι τα δοκςολογίας κε τα φοτίζματα βοιθύνε τιν εςοδίαν.

Ακόμαν υς ατόρα ι θρίςκι ι χορετ ςα πολα μέρια κι θέλνε τα τράχτορια οςαν αντίχριςτα εργαλία, τα οπία ςπίνκνε το „άγιον χόμαν", τα οπία μυρταρίζ-νατο με το πετρέλεον.

Σ' έναν κομύναν ςυμα ςιν Μόςχαν, νέικα πεδία, ντο ετελίοςαν τα μικροπρόθεζμα (κρατκοςρότζνι) κύρςια τρακτορίςτον, επάρθαν ςιν δυλίαν.

Σα κςιμερόματα απαν εβρέθαν ςυμα ςα ταφία. Το ςκομένον απανκες ςα ταφία τυμαν, ατιν επίραν-ατο οςαν φαντάζματα κε αςον φόβον-ατυν εταγυτέφταν. Τα τράχτορια, ντο εφέκαν-ατα ςιν τίχιν-ατυν εχςακολύθαναν τιν δυλίαν, ετζάτεβαν ο ένας με τον άλον, επέναν απαν ςα δέντρα, ετιαβιρέφκυςαν απες ςα κανάβας κε ετςακύςαν. Αετς ι θριςκία — ι πίςτι ςα ιπερφιςικα φερ τρανον νικοκιριακον βλάβιν. Πολα φορας εχιν πυ πιςτέβνε κι θέλνε να ςτίλνε τα μορά-τυν ςα ςοβετικα τα ςκολία.

Ι ςεκτάντι πέρνε τα μορά-τυν αςα ςκολία, διότι ςο ςκολίον μαθίζ-νατς να τραγοδυν το „Ιντερνατςιοναλ". Κάποτε ι γονέι πυ πιςτέβνε κρύνε τα μορά-τυν, οπόταν τα πεδία φέβνε κε πάνε ςο ςκολίον ςα θριςκεφτικα τα εκςεργάτκα.

I θριςκία εν εκίνο, πυ γαντυρεβ εκινυς πυ πιςτέβνε να αφίνε τα πεδία τ' εργατίον κε τον εργαζόμενον χορις γνόςις κε επιςτίμιν.

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΑ ΙΓΙΙΝΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ

Εμις προςπαθύμε να ανατρέφομε ας' εμέτερα τα πεδία αγονιςτας για το εργον τι εργατικις τάκςις, δινατυς ςο ςόμαν κε ςο πνέβμαν.

Ακόμαν κε αδακα πα ι θριςκία εμποδιζ να ανατρέφομε το μορον αετς, όςτε να γίνετε ιγίινον ο οργανιζμός-αθε. Ακόμαν υς ατόρα ανάμεςα ςι γινεκς τι χοριάτιςες ζι ι διςιδεμονία, ότι την τετραδ κε την παραςςκεβιν — τα λεγόμενα „ιμέρες τον παθον τυ Χριςτυ“ — κι γίνετε ντο βιζαλίζνε τα μορα να φάζνατα μάνας γάλαν. Ι διςιδεμονία ατο εκςέβεν ςο μειταν χάρις ςο παραμιθ, ότι ο άγιον ο Νικόλας εδίκςεν την αγιοςίνιαν-ατ, ακόμαν ονταν εβίζανεν με τ' εκίνο, ντο κ' εθέλνεν να επέρνεν την τετραδ κε την παραςςκεβιν τι μάνας-ατ το τςιτςιν. Αφτο ι πρόλιπςι εντάμαν με όχι ολιγότερον βλαβερον το ςινίθιον τι φοτιζματι, το απόθαμαν τι πεδίον τον χορικον ςιν ιλικίαν όνταν βιζάνε, πυ αετς πα μεγάλον εν.

Το κςαγύρεβμαν, το κινόνιμαν, το φίλεμαν τι ικόνας, τι ςταβρυ κε τα άλα τα θριςκεφτικα πρόλιπςις ταγυτέβνε την αρόςτιαν ανάμεςα ςα πεδία, τα οπία χάρις ςο αδίνατον τον οργανιζμόν-ατυν έφκολα πέρνε τ' αροςτίας.

Ακόμαν υς ατόρα ςα κάπια απόκεντρα μέρια τι ςινδέζμυ-μας κε κάποτε μάλιςτα ςυμα ςο κέντρον, γίνετε πρακτικον το λάρομαν τι ποπαδίον, τι μαμίον κε μάγον. Λαρόνε με ελαδ με το τζάνιμαν τι νερυ με καρδόνια, λαρόνε με άγιον πυμπακ. Τα μορα ντο εγενέθαν πριν αςα 9 μίνας, πςένατα ςο φυρνιν κιαν, μερ κυντύν-ατα τρία φορας απαν ςιν πιρίφτριαν, όπος το πςομιν. Σον κέρον τον εορτον τι μεθιςι ι θριςκία φερ όχι ολιγότερον δλάδιν ςα μορα, το οπίον ατόςον κι φένετε ςο πρότον το δλέμαν. Εντάμαν με το φαρμακ τι θριςκίας φαρμακόνε τα πεδία κε με το φαρμακ τι αλκογολι, οπόταν δίνατα χάρις ςο άγιον τον έκςεργον έναν ριύμκαν ρακιν, ιμπςον ριύμκαν, ίτε να νεδραζ τα ςςίλιατ — να δοκιμάζιατο. Ι γονέι πυ πιςτέδνε κ' ικςέρνε δέδεα, πος με τι ςταλαμίταν το ρακιν χάνε κε πάνε το νέικον, το κ'εγαιμλαέφτεν ακομαν ο οργανιζμος τι μορι για όλον τιν ζοίν-αθε.

Ι θριςκία μαθιζ, ότι ο άνθροπος πρεπ να τερι προςορινον τιν ζοιν απαν ςιν γιν.

Ι θριςκία μαθιζ ότι ο άνθροπον πρεπ να προετιμαζ τον εαφτόν-ατ για τιν ζοιν ίςτερα αςον θάνατον κε ότι ατο θα κατορθόνιατο αν θα απονεκρον το κορμίν-ατ.

Ι θριςκία λέι ότι το κορμιν εν ι πιγι απο πυ κατάγυνταν όλια τα αμαρτίας κε ότι για τατο κι χριάςςκετε να φροντίζομε κςάι για το κορμιν.

Αςο θριςκεφτικον τιν ανατροφιν το μορον τι εργάτι, τι φτοχυ-χορετιανυ τρανιν κςερακιανον, άροςτον ςιχνα γίνετε καλέκα, κε κάποτε τ'αχύλναθε απομεν οπις κε κι γιαραεδ για τον ταξικον αγόναν

I ΘΡΙΣΚΙΑ ΕΦΤΑΙ ΣΚΛΑΒΟΝ ΤΙΝ ΓΙΝΕΚΑΝ

Ϛο παραπέρα τιν ανάπτιχϛιν τι ϛοϛιαλιϛτικυ χτιϛίματος ολοέναν κε κιάλο πολα δινατιν ο ρόλος τι γινέκας. Ι καθιϛτέριϛι τι γινέκας ϛο μορφοτικον μέτοπον εν όλος διόλυ ατέριαϛτον κε εμποδιζ τον αγόναν για το νέον το ϛοϛιαλιϛτικον τι ζοιν.

Ο αγόνας-εμυν για το καθεαφτυ το κϛεϛκλάβομαν τι γινέκας πρεπ να διναμον.

Ομος ι θριϛκία πάντα αρχίζοντας αϛο πρότον το παραμιθ τι παλεας διαθίκις για διμιυργίαν τι γινέκας αϛο πλεβρον τ' αντρυ, ιποϛτίριζεν κε εκϛακολυθα υς οϛίμερον να ιποϛτιριζ τιν ανιϛότιταν τι γινέκας. Με το θέλιμαν τι αλλαχ τυ Ιέχοβα κε τον άλον θεον ι γινέκα αποτραβίετε αϛιν ϛιμετοχιν ϛο ϛοβετικον τιν δυλίαν με τιν βοίθιαν ϛινεδριάϛεον προϛεφχις, ντο οργανόνε ι ποπάδες, ι ϛεκτάντι, ι μολάδες, ι ραβίνι, επίτιδες ϛ'εκίνα ακριβος τα ιμέρες κε τα όρας οπόταν γίνταν κε τα ϛοβετικα τα ϛινεδριάϛις.

Ι γινεκ ίνε εκιν πυ καντυρεμεν αϛι κυλακς ενάντια ϛα κολχόζια, οϛαν αντίχριϛτυ δυλίας, χαλάνε τιν κολεχτιβιζάτϛιαν τι αγροτικυ νικοκιρίυ. Μονάχον χάρις ϛιν ϛκοτιναϛέαν τι γινέκας κε ϛο μεγάλον τιν θριϛκολιπϛίαν-ατυν επορυν να παρυϛιάϛκυνταν τιύτα φάκτια, ότι ατιν πιϛτέβνε ϛα κυλάκικα τα παραμίθια, ότι τάχα ϛο κολχοζ τα μορα θα πέρνατα αϛι μανάδες-ατυν, θα ανατρέφνατα με ϛατανικον πνέβμαν, ίτε θα πέρνατα κε πάνε ϛιν Κίναν, ίτε θα πετζατλαέβνατα με το νιϛϛαν τι αντίχριϛτυ κ. τ. λ.

Κε ι γινεκ πιςτέβνατα κε τζαΐζνε αντίκρι ςα κολχοζια. Σο χορίον Ιβάνοφκα τι Περνόφςκι ραγιον ι γινεκ ίπαν ςιν ςινεδρίαςιν: „Εαν ι αντρύδες-εμυν εμπένε ςο κολχοζ, εμις θα χορίυμες ας' εκιντς". Κε εχορίγάν πα. Ο άντρας εςέβεν ςο κολχοζ, ςο νέον τι ζοιν — ςιν κομύναν, κε ι γινέκα επέμνεν ςο παλεον το καλιβ, για να εφτάι γονατοκλιςίας εμπροστα ςα ικόνας να ςινκλίςςκετε εμπροστα ςον ποπαν, πυ ςςκεπαζ το κιφάλ-νατς με τιν εμπροςτέλαν-ατ κε τεα ςινχορα τα θελιματικα κε τα άθελα τα αμαρτίας-ατς.

Ατο εφχαριςτα μόνον τι κυλακς.

Κε ι κυλακ ιποςτίριζαν κε ιποςτιρίζνε ατο τιν καθιςτέριςιν τι γινέκας.

Σ' έναν αςα παλεα τα προεπαναςτατικα περιοδικα έτον έναν αγίκον ικόναν: „Εβεργετικον γιόλκα". Ολόγερα ςιν γιόλκαν γιροκλόςκυνταν απο τρι-τρι νοματ τα πεδία. Ι μικρι αμακςιλάτε πυ διεφθίνε — πεδία κε πυ τζοκανιζ κοριτς. Κε αετς αφκα ςιν ιςςκιαν τι γιόλκας αςο μικρον τιν ιλικίαν ιπογραμίςςκετε ι κιριαρχία τυ ανδρέςικυ φίλυ απαν ςο γινεκιον. Κε ατο-πα κ' έφταςεν. Ο ζογράφον για να δικ κιάλο καλίον τιν ανιςότιταν τον φίλον, εφόρτςεν ςα κιφάλια τι πεδίον κορόνας κε ςα κιφάλια τι κοριτςίον τρίγονα καπέλα. Μίαν κιάλο ιπογραμίςςκετε το ικονομικον ι κιριαρχία τυ αντρεςικυ φίλυ.

Κε ακόμαν υς ατόρα ατο ι ανιςότιτα όπος κε πριν καθιερύτε αςιν θριςκίαν απο μικροθέας. Ο επίςκοπον λ. χ. τι Βλατίμιρ έςτιλεν ςιν επαρχίαν-ατ οδιγίας πός να δυλέβνε με τα μορα, κε προτιν τι ποπάδες να οργανόνε αντίκρι ςα πιονέρικα ατριάτια τ' εκινέτερα τα ομίλυς:

τον πεδιον τυ Χρίςτυ — για τα αγύρια, κε για τα κορίτςια χοριςτα κρυζζόκια — κορτςόπα τι Μαρίας.

Κε τιυτοτρόπος το εόνιον ι ανιςότιτα τυ φίλυ ιποςτίρίζετε κε εδλογίετε αςιν θριςκίαν. Απο μικροθέας χόνε ςο μίαλον τι μορι τιν ιδέαν ότι ι κιριαρχία τ' αγυρι εν άγιον πράμαν.

Ι ΘΡΙΣΚΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΙΝ ΑΔΕΛΦΟΣΙΝΙΑΝ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ

Το τελιοτικον ι νίκι τι ςοςιαλιζμυ ςιν χόραν-εμυε εκςαρτάτε αςιν επίθεςιν ντο ετιμάζνε ι ιμπεριαλιςτι εναντίον ςιν Ε Σ Σ Δ. Εαν ατόρα κι επιτιχεν ι ςταδροφορία κε κάθε άλο εκςτρατία απαν ςιν Ε Σ Σ Δ ατο γίνετε μόνον κε μόνον επιδι ι εργατ τον πυρζζυαζικον κρατον λογαριάζνε τιν Χόραν τον Σοδετ οςαν μοναδικον πατρίδαν τον εργαζόμενον όλυ τυ κόζμυ, κε κι θέλνε να κςςίνε το έμαν-ατυν για τα ςιμφέροντα τι πυρζζυαζίας. Κε εμις έχομε ςπυδέον καθίκον να ανατρέφομε ιντερνατςιοναλιςτικα τυς μικρυς πολίτες τι Ε Σ Σ Δ.

„Προλετάριι όλυ τυ κόζμυ, ενοθίτε“ — αγίκον εν το ςίνθιμαν τι εργατικις τάκςις. Για τον ςοδετικον μαθιτιν τυ ςκολιυ τα πεδία τον γερμανον μεταλιςτον, τον άνκλον ανθρακορίχον, τον γάλον, πολονον ιφαντυργον τον κινέζον κύλι ίνε ςίντροφι για το γενικον έργον — για τον αγόναν εναντίον ςυς καπιταλιςτας κε παμέςςικυς.

Αλα ι θριςκία μαθιζ τι θρίςκυς τι εργάτας κε τι εργαζόμενυς οςαν εχθρυς να τερυν τι άθευς εργαζόμενυς ίτε εκινυς πυ έχνε άλο θριςκίαν. Ι θριςκία εφτάι τα μορα να πιςτέδνε παραμίθια για τον Χριςτον, πυ επρο-

δόθεν ασον Ιύδαν — εβρέον κε με τατο αναπτιζ κε ιποστιριζ τον αντιςιμιτιζμον, το οπίον κιριτ ο τακςικον εχθρον.

Με το μέςον τι θριςκίας ι πυρζζυαζία εθέλνεν να εφτάι τι θρίςκυς τι εργαζόμενυς τον πυρζζυαζικον κρατον να μιςύνε τ' εργάτας κε τι χορέτας τι Ε Σ Σ Δ κε ςα πεδία-τυν, όπος αθέυς.

Ο πάπας τι Ρόμις ςιν έκλιςιν-ατ πολα μέρος εδέκεν για τα ςοβετικα πεδία όπυ ιποκριτικα λέι, πος λιπάτιατα για το άθεον τιν ανατροφίν-ατυν.

Για να εφτάι τι θρίςκυς τι εργαζόμενυς να μιςυν τον ςοβετικον ςίνδεζμον ο Πάπας εβγαλ αςον νύνατ κε λέι, ότι τα ςοβετικα τα πεδία ανατρέφνατα διαφθίρνατα με ςςίλια λογιον κακα ςινίθια, ότι εκιντς εφτάνατς κε ανκαλυν τι κιρύδες-ατυν, ότι φιτιλιαέβνατς τεα να μυρταρίζνε τα εκλιςίας κε άλα.

Ι θριςκία προςπαθι να χοριζ τυς εργαζόμενυς ςιν πίςτιν-ατυν κεριαν.

Κε ατο ςιφερ μόνον τι καπιταλιςτας.

Ο ΤΑΚΣΙΚΟΝ ΕΧΘΡΟΝ ΕΦΤΑΙ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

Κε τιυτοτρόπος ι θριςκία με όλια τα δυλίας-αθε κε με τα πράκςις πάι ενάντια ςιν ανατροφιν τι νέυ ανθρόπυ.

Αμα όλον ι δυλία ς' ατο κεκα κεν.

Ι ποτιάδες κε ι ςεκτάντι προςπαθυν ενεργιτικα να επιδρυν ςιν ανατροφιν τι πεδίον με το αντίςτιχον πνέβμαν.

Συς „ενχριστοαδελφυς κε αδελφας" κε ςι ποπάδες δόχκετε αποπαν τιρεκτίβα για να διναμόνε τι δυλίαν ανάμεσα ςιν νεολέαν. Κε αχα ος αποτέλεζμαν τατινεθι τι τιρεκτιβας ςα αρχας τυ 1930, ςιν πολ. Παλαςςοβ ςυμα ςο ςκολίον εγίριζαν γινεκ — σεκταντ, εςτάλιζαν τα πεδία εταγύτεβαν-ατς κυφέτια, κε έλεγαν: „Μι ακύτε ντο λέγνεςας ςο ςκολίον·πίςτεν εφςςιν κε πιςτέπςτεν τον θεον", — κε έταζαν-ατς κιάλο να φέρνε κυφέτια.

Σιν πολ. Καλιάζιν ι παπάδες ελάςςκιζαν το ςταβρον με τα ανίλικα κορίτςια. Αςπροφορεμεν όπος έςαν επορπάτναν ίςιχα ςίτια επςάλναν κε επροςέλκιζαν τιν προςοχιν ολονον πυ επέραναν κε ςινάμαν επροκαλύςαν τιν τίλιαν τον φιλινάδον-ατυν πυ κ' επέρναν μέρος ςο θριςκεφτικον τιν πομπιν. Ι ποπάδες κε ι ςεκταντ προςπαθυν να εμπένε κε απες ςο ςκολίον. Σα μιςτικα τα γράματα-τυν γράφνε: „Εμας, τι χριςτιανυς, χριάςςκετε να μεταφέρομε μεςον τι πεδίον πυ πιςτέβνε τιν διδαςκαλίαν τι βανκέλι απες ςο ίδιον το ςκολίον κε να οργανόνομε εκιαπες ομίλυς κε γιατζέικας τι νεολέας πυ πιςτεβ".

Σο ςχιματιζμον κεντι τ'ατινέτερον ακτιβι ςε τίποτα εμπροςτα κι ςταματυν. Σο έναν αςα ςκολία τι Μόςχας εμαθάνεν έναν κοριτς — πιονέρκα, ακτιβίςτκα ςα κινοτικα δυλίας. Με τιν βίαν κε με τα φοβερίζματα ο πατέρας-ατς — ςεκτάντος επίκεν-ατεν κε εκςέβεν ας' ατριατ, κε όνταν εγέντον ακτιβίςτκα — ςεκτάντκα ερχίνεςεν να εφτάι αγιτίροβατ ανάμεςα ςι φιλινάδας-ατς, απες ςιν τάκςιν, ας' οπίυς εςχιμάτιςεν γρύπαν απο 5 άτομα.

Σε άλο ςχολίον, απόταν επέρανεν ι οργάνοςι γιατζέικας αθέον, απαν ςο πάτομαν ενος τάκςις εβρέθεν λιςτόβκα (χαρτιν) το οπίον επροςκάλνεν τα πεδία να μι γίνταν αθέι διότι ι αθέι λέγνε πσέματα κε θέλνε να χάνε τιν πιςτ. Κε το ίδιον τον κερον έχπαςαν, απο έναν τυβαρ κε ετςέρτςαν τιν δίλοςιν, ντο ιδοπίανεν για το αντιθριςτικον τιν διάλεκςιν.

Αετς ο τακςικον εχθρον περαν ςιν επίθεςιν εγρικιζμένα ενεργόντας μέςον τι πεδίον. Οργανον ιδιέτερα ςινελέφςις προςεφχις για τα πεδία, όπυ προςελκίζνατς με λιμονάδας ςςοκαλάτας κε αλα γλικίζματα όπος έτον παραδίγματος χάριν ςὸ Δανίλοφςκι το μοναςτιρ ςιν Μόςχαν.

Αλα το ςοβετικον ο νόμος κιαφίνιατς να εφτάγνε αγίκα ςαπράνιας. Κε αετς πα τι παλαςςόφςκι ι ςεκτάντι περάνε αςο γιαν τι νόμυ· εκιν γράφνε: ,,Τα αδέλφια κε ι αδελφάδες, πυ διεκςάγνε τιν δυλίαν για τιν οργανοςιν ομίλον κε γιατζέικον χριςτιανικις νεολέας κε πεδίον πυ πιςτέβνε, ρύζνε ςιν αμφιβολίαν (ςομνένιαν), οτι κι παραβιάζνε-μι το τεκρετ τι Σοβναρκομι για το χόριμαν τι εκλιςίας αςο κράτος όπυ απαγορέφκετε αφςτίρα να μαθίζνε τιν ιεραν ιςτορίαν ςε περιςον απο 3 ανθροπς. Για να αποφέβομε τιν παραβίαςιν τυ νόμυ ςιςτένομε τ' αδελφυς κε τι αδελφάδες ςυς τόπυς, όνταν οργανόνε ομίλυς τον πεδιον πυ πιςτέβνε να χορίζνε τον όμιλον ςα τρόικας κε ςο κάθα έναν τρόικαν να χορίζνε απ' ίναν ρυκοβοτίτελιαν. Με τατο τον τρόπον τα πεδία θα ανατρέφκυνταν θριςκεφτικα κε κι θα παραβιάςςκεςτε το τεκρετ τι Σοβετικις εκςυςίας''.

Με τ' αγίκον φόρμαν ετιμάγυςαν να εφτάγνε δυλίαν με τα πεδία κε τι βλατίμιρςκι ἰ ποπάδες.

Ι τελεφτέι άναβα ατο, εςίςτεναν να οργανόνε περίπατυς απαν ςα γεολογικα κε ζοολογικα θέματα πυ να διαφοτίζνατα αςο θριςκεφτικον τιν άποπςιν. Τι βλατίμιρ ι ποπάδες επίραν κε ζατάνιαν άςον επίςκοπον-ατυν να μαθίζνε φιςκυλτύραν, το οπίον τα πεδία αγαπύνε πολα· φαντάςςκεζνε τον παπαν ίτε τον διάκονον να εφτάνε με τα πεδία ελέφθερα κινίςις, ύτε πιραμίδαν.

Ι βαπτίςτι ςο Λεφόρτοβ οργάνοςαν γιόλκαν ςα χριςτύγενα· εκςέβαν ςα δρόμια κ εργίνεςαν να προςκαλυν τα πεδία ςιν γιόλκαν „ελάτεν πεδία ςα χριςτύγενα θα έχομε γιόλκαν θα έχομε κε δόρα“.

Κε πολα πεδία επιάςκυταν ςιν παγίδαν. Οργανόνε εορτάςιμα ςαπράνιας για τα πεδία με κεράζματα κε ςα άλα μέρια.

Τα κεράζματα, ι γιόλκα — ίνε δόλόμαν μόνον κε μόνον να μαζέβνε τα πεδία, κ' επεκι φαρμακόνατα με το φαρμακ τι θριςκίας.

Ι θρίςκι απολεμυν να χαλάνε τα πιονέρικα τάγματα (ατριάτια). Σο χορίον Νόβιι (Υραλ. όπλαςτ). ο ποπας εδίλοςεν πος θα δι βραβίον — μαβιν καςκέτον — εκίνον τον πιονέρον ο οπίος θα μετανοα κε θα πάι ςιχνότερα ας' αλτς ςιν εκλιςίαν. Κάπιι πιονερ εκομπόθαν κε ολόγιον μίναν επέναν ταχτικα ςιν εκλιςίαν.

Αετς εφτάγνε τι δυλίαν ι εχθρι τι κομυνιςτικις ανατροφις τι νέας γενεας εκες όπυ κιμάτε το ςκολίον, οπυ κιμάτε το κομςομολ. Τα περιςότερα φορας τα αποτελέζματα έςαν πολα λιπιρα.

Το πρατςέντον τι πεδίον πυ πιςτέβνε ετον ςα κάπια ςκολία πολα ιπςιλον, κιάλο ιπςιλα απότι έπρεπεν να επερίμεναμε αςο ςοβετικον το ςκολίον.

Κε για τατο, ενοίτε, πος χάρυνταν μόνον τ' εμετερον ι εχθρι.

ΤΟ ΣΚΟΛΙΟΝ ΠΕΡΑΝ ΣΙΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

Τα επιτιχίας τι ςοςιαλιςτικυ χτιςίματος, ι όκςινςι τι τάκςικυ αγόνα απες ςο κράτος, το πέραζμαν κάπιον εκλιςιαςτικον κε ςεκταντικον οργανόςεον ςο ανιχτον τον δρόμον τι αντεπανάςταςις (κοντρεβολιύτςιας) ολοέναν κε κιάλο πολα ένιγαν τ' ομάτια τον εργαζόμενον για το τακςικον τιν υςίαν τι θριςκίας, ολοέναν κιάλο πολα εβοίθαναν τιν αποςκίρτιςιν αςιν θριςκίαν. Ι ςινεςθιςι τι πολοζζένιας, ότι ο αγόνας ενάντια ςιν θριςκίαν εν αγόνας για τον ςοςιαλιζμον, απετύςεν ολοέναν κιάλο πιζματικα αςο ςκολίον να ανατρεφ αντιθριςκεφτικον γενεαν, πυ να εν έτιμον ςον αγόναν για τον ςοςιαλιζμον, ενάντια ς' όλια τα εμπόδια κε εντάμαν με τατα ενάντια ςιν θριςκίαν.

Ας' αφτο εκςέβεν ςιν μέςιν δινατον κίνιςιν ανάμεςα ςο ακτιβ τον άθεον, πυ ιπεςτίριξεν-ατο όλον το ςοβετικον ι κινι γνόμι για το πέραζμαν τι ςκολι αςιν ποζίτςιαν τι άθριςκις ανατροφις, ςο αντιθριςκεφτικον, θα ιπε ςε αγίκον παζίτςιαν οπόταν το ςκολίον θα ανάτρεφεν ενεργιτικυς άθευς. Ατο ι απέτιςι ενίκεςεν, το ςκολίον επέραςεν ςον δρόμον τι ενεργιτικις αντιθριςκεφτικις ανατροφις κε πρότι-πα επέραςαν τα ίδια τα πεδία.

Ι νέι αθέι, όπος ι ίδιι ονόμαςαν τον εαφτον-ατυν εφθις εκςαρχις έδικςαν τον εαφτον-ατυν λενινι-

ςτας, πυ εγρικυν ςοςτα τα προβλίματα τι αντιθρισκεφτικις προπαγάνδας. Ατιν εγρίκςαν ότι ο αγόνας εναντίον ςιν θριςκίαν θα έχι μεγάλον επιτιχίαν ατότες μόνον, εαν θα εν ςπιχτα δεμένον με το λίςιμον τον προβλιμάτον, ντο βαλ το κόμαν κε ι ςοβετικι εκςυςία.

Ι νέι άθει, ας' ολτς έρκιανταν εχτίπεςαν τα μεθιζμένα εκςέργατα τον Χριςτύγενον κε τυ Πάςχα, πυ κε εζίτιςαν να δυλέβνε τα ςκολία ς' αφτο τον κερον· ςα κάπια μέρια ατιν εβρίυςαν ςα πρότα τα γραμας, κε επροςκάλναν με τ' εκίντς κε το ιλικιομένον τον εργαζόμενον πλιθιζμον. Κε άνεβ ατο εβρίυνταν ατιν ςα πρότα τα γραμας κε αναπτίζνε τον αγόναν για τιν νεπρερίφκαν, το οπίον πρεπ να βοιθα τα αγλίγορα τέμπια τι ςος. χριςίματος κε εντάμαν με τατο κοφτ κε ρυζ τελιοτικα με τα μεθιζμένα εκςέργατα.

Ι νέι άθει βάλνε οςαν πρόβλιμαν-ατυν να αγονίςκυνταν για τιν μορφοτικιν επανάςταςιν. Κε για τατο ατιν εφτάγνε αγόναν για το κλίδομαν τον εκλιςιον κε τιν μετατροπίν-ατυν ςε ςκολία, ςε κλύπια, ςε αποθίκας. κ. τ. λ. Σ' αφτο το μέτοπον ατιν θα χριάςςκετε να χτιπυν το πιζματικον τιν αντίςταςιν τι κυλακίον κε τι ποπαδίον κε αςον αγόναν ατιν ςιχνα εβγένε νικιτε.

Αετς έτον παραδίγματος χάριν ςο Γεόργιεφςκι. Εςτεκεν ςο Γεόργιεφςκι ι εκλιςία — μεγάλον έφκερον χτίριον αςο οπίον επίκαν άρνιςιν ι θριςκεφτικι κε ςιν πόρταν-αθε εκρεμάυτον ζζανκομενον κλιδιν. Ενο ι πιονέρι τι Γεόργεφςκι έταν απες ς' έναν κςιλένον οςπιτ στενάχορον κε πνιχτικον.

Επίγαν ατιν ςο ιςπολκομ για να δίγνατς τιν εκλιςίαν για πιονέρικον κλυπ. Εμαθαν-ατο ι ςπεκυλαντ

κε ι καλογριάδες εςκόθαν ςο ποδαρ, έςκοςαν τιν αγιτάτςιαν ανάμεςα ςι ιφαντας κε ςι ιφαντριας τι Γεόργιεφςκι.

Ι πιονερ κ' εςςαςςίρεπςαν εκινιτοπίιςαν τα πεδία τι ςκολι ς' όλον τιν πολιτίαν κε με όλον το πεδικον τιν μάζαν έβγεςαν ςιν επίθεςιν. Σα δρόμια τι πολιτίας ατα τα ιμέρες έτον μεγάλον κίνιςι: ς' όλια τα επιχιρίςις, ςα αβλόγιρυς τι εργοςταςίον εγίνυςαν πεταχτα μίτινκ ςα οπία έβγεναν τα πεδία κε ομίλαναν εναντίον ςι καλογερτς κε ςι ςπεκυλιάντυς. Με καταλόγυς ιπογραφον επέγναν ςα κατικίας τι εργατίον, ςα εργοςταςιακα οπςςεζζίτιας, ς' όλια τα ςαπράνιας ςα φάμπρικας έβνοναν κ' ομίλαναν ι πιονέρι κε ςο τέλος εκέρδιςανε κενίςςκονκε φοτινον κλυπ. Εμάζεπςαν περιςον αςα 15.000 ιπογραφας για να δίνατς τιν εκλιςίαν.

Σο αντιχριςτυγενάτικον κε ςο παςχαλικον τιν καμπάνιαν τα πεδία επίκαν μεγάλον δυλίαν για να καθαρίζνε τ' οςπίτια-τυν, αςα ικόνας, αςα γιόλκας, αςο παςχαλικον το ςτολ κε ας' όλα τα θριςκεφτικα τα βρόμας.

Σα πολα οςπίτια κε κάμαρις εργατίον ςα πόρτας κιαν εκρεμάγυςαν ζαπίςκας: „Παρακαλυν τι ποπάδες, να μι εμπένε άπες". Σα βαρατάδες, ςα ζαπόρια, ςα τυβάρια τ' οςπιτίον εκρεμάγυςαν αντιθριςκεφτικα λόζυνγια κε πλακάτια, ντο εκρέμαςαν ι άθει, πυ επροςκάλναν τι γονέις-ατυν να κόφνε κε ρύζνε με τα μεθιςτακάδικα τα εκςέργατα, να κόφνε κε ρύζνε με τα πςέματα τι θριςκίας, κε προςκαλύνατς ν' αγονίςκυνταν για το πεντάχρονον ςε 4 χρόνια, για τιν εχτέλεςιν τυ προμφινπλαν, για το πολςςεβίκικον τιν ςποραν.

Ι νέι άθει όχι μόνον με τα λόγια κε τα προςκαλέματα αγονίςκυνταν για τον ςοςιαλιζμον. Εκιν με το

δίκνιζμαν εφτάγνε αγόναν ενάντια ςι βρετίτελυς τι αγροτικις ικονομίας, ενάντια ςα αγιάζματα κε ςα εφςςία, χτίζνε ιποδιγματικα αθέιςτα υτζάςτκας. Ιπογράφνε ςιμφονιτικα με τι γονέις-ατυν, κε ι δίος ενεργιτικα πέρνε μέρος ςο ςοςιαλιςτικον το χτίςιμον.

Ι νέι άθει τυ 36-υ τι ςκολι ςο Σοκόλνιτζεςκι ραγιον τι Μόςχας εμάζεπςαν 2.000 ρύβλια για το τραχτορικον τιν κολόναν „Άθεος" για τιν αναςινκρότιςιν τι χορι ςο νέον το ςοςιαλιςτικον τον δρόμον. Τα πεδία τον ταγεςτάνικον ςκολίον δίνε 50 ρύβλια ςο τανκ — „Απάντιςι ςον πάπα τι Ρόμις". Ακόμαν κε τα μικρα προςκολικα πεδία ενος πεδικυ κίπυ ςερέβνε 26 ρύβλια για το αερόπλανον: „για να πετύνε τ' εμέτερον ι καλομανάδες ςον υρανον κε να ελέπνε, πος κανένας θεος ντο κ' εν".

Ι νέι άθει βοιθύνε το διναμομένον τον αγόναν εναντίον ςιν θριςκίαν, με το να ταγυτέβνε ςε μεγάλα ποςα τιν εφιμερίδαν „Πεζπόζζνικ". Επορύμε ακόμαν να φέρομε πολα παραδίγματα, πός ι νέι άθει, τ' ίναν ο πάπας τι Ρόμις απολεμα να εβγάλιατς οςαν χυλιγάνυς κε κλέφτες, ίνε ενεργετικι ςιμέτοχι τι ςοςιαλιςτικυ χτιςίματος επίςυ με τι πατεράδες κε μιτεράδες-ατυν, με τα τρανα τ' αδέλφια-τυν, με τ' εργάτας κε ραπότνικυς, με τι κολχόζνικυς κε άλυς εργαζόμενυς.

Ι ΙΚΟΓΕΝΙΑ ΠΡΕΠ ΝΑ ΒΟΙΘΑ ΤΟ ΣΚΟΛΙΟΝ

Αλα ς' ατο το μεγάλον τιν δυλίαν εβρίετε έναν εμπόδιον το οπίον ςτεκ απαν ςον δρόμον τις χριαζύμενις ανατροφις τ' εμέτερον τι πεδίον. Ατο το εμπόδιον — εν ι ικογένια. Ακόμαν εβρίυνταν εργατ πυ πιςτέβνε,

εβρίυνταν χορετ πυ πιςτέβνε ι οπίι μαθίζνε τα πεδία-ατυν, τι φιτιτας τι ςχολι, άλα ιδέας, μαθίζνατς άλα εςθίματα, μαθίζνατς άλα πράκςις απότι εφτάι το ςκολίον.

Κε εβγον εκίνο, ότι ι γονέι κε το ςκολίον ςίρνε (κοβαλυν) το πεδιν ςα διάφορα μέρια.

Συμον ι παραμονι τυ Πάςχα. Το πεδιν θελ για να πάι ςι ςχολι τιν βραδιαν κε ι μιτέρα-θε απολεμα να κρατία-τον. Εκίνε τάζιατον ςςοκαλατ, εφταν μόνον να μι πάι. Το πεδιν ςιμφονα αλα, όνταν περ το ςςοκαλατ τρόγιατο κε κςαν τρεςς ςο ςκολίον. Μίπος αφτο καλον εν; Αςκεμον εν! Αςςκεμον εν ότι το πεδιν κομπον, αλα *τα καπαγιάτια* εςς *ι μάνα*!

Αλε μάνα κ' εθέλνεν να εφίνεν το κορίτς-νατς ςο αντιπαςκαλικον τιν βραδιαν κε έτακςεν για να ράφ-τια-τεν φιςταν κε ν' αγοριάζατεν παπύτζια. Το κορτςό-πον εκομπόθεν κε άλο κ' επίγεν ςο ςχολίον. Το φιςταν εράφτεν, τα παπύτζια εγοράγαν.

Το Σάβατον το κορτςόπον φορι το φιςταν, τα παπύτζια κε λέι τιν μάναν-ατς, ότι θα πάι ςιν εκλι-ςίαν. Ι μάνατς χέρετε κε δίατεν κε χρίματα για να άφτ κερία.

Το βράδον εκλόςτεν το κορτςόπον με το κοτςοκερ, επίκεν „χριςτος ανέςτι" με τιν μάναν-ατς, εμαντςίρ-τςεν κ' έπεςεν κα. Ιςτερα ας' έναν ιμερονίχτιον μαθαν ι μάνατς, ότι το κορίτς-νατς έτον ςο ςχολίον εχόρεβεν εκιαπες κε για τιν εκλιςίαν ύτε ενύνιζεν. Ατο πα κόμ-πομαν εν, αλα κςανκαπαγιατλίςα τι κομποματι εν ι μάνα!

Γίνετε κε αετς, όςτε ι γονέι φοβερίζνε τα πεδία-τυν, κε κι θέλνε να ρύζνε ςο ςχολίον, κλιδόνατς απες ς' οςπιτ ίτε εβγάλνε τα κενύργια τα λόματα-τυν.

Εαν τα πεδία ίνε τολμιρα εβγόνε κε φέβνε ασο παράθιρον,πάγνε ςο πιονέρικον τάγμαν, ίτε ςο ςκολίον με τα παλια τα τςεριμένα τα λόματα-τυν.Το χόριζμαν αναμετακςι ςο πεδιν κε ςιν ικογένιαν εβρίετε ςον παρον.Μίπος ατο χαλον εν; Ατο εν πολα άςςκεμον πυδεν κι γιαραεβ!

Τιύτα φάκτια επορύμε να φέρομε πολα. Ας ατα ελέπομε, ότι το ςκολίον κε ι ικογένια τζοκανίζνε το μορον ςα διάφορα μέρια. Κάποτε το πεδιν κιβαςτα ατο τον αγόναν, λαιζ το ςςέρνατ κε πάι ςιν γραμιν τι ολιγότερις αντίςταςις ακύι τα απετίςις τι θρίςκυ τι κιρύατ κε τι θρίςκεςας τι μάνας-ατ. Σιχνα εφτάι άλο: κρύγιατο ςο κόμπομαν, ςο πςέμαν.

Αετς πα κε αλέος πα το μορον ανατρέφκετε νεβρικον, άροςτον, αδίνατον.

Ι θέλιςι-αθε τςαλαπατίετε. Αλο κι γιαραεβ για τον αγόναν κε για το χτίςιμον.

Γίνετε κε αετς ότι ι γονέι λέγνε το πεδίν-ατυν, ίτε το χορίτς-νατυν, ότι „εαν ο δάςκαλον κατ λέι για τον θεον, εςι μι πιςτέβς-ατον‘‘.

Ενοίτε ότι το μορον ίςτερα απάφτα επορι γενικα να μι πιςτεβ το ςκολίον, επορι άλο να μι αγαπάτο. Αρχινα ςο ςκολίον να εφτάι αταχςίας, γίνετε χυλιγάνος χ' επεκι ι γονέι ι ίδιι θαμάζνε πος τ' εκινέτερον ο Κόλιας ίτε ι Μαρίκα εφέκαν το ςκολίον. Κε αν θα εκςετάζομε τιν δυλίαν, θα εβγον, ότι το καπαγιατ έχνατο ι γονέι, ι οπίι έλεγαν να μι ακύνε τα όςα λέγνατς ςο ςκολίον.

Αετς γίνετε κάποτε, αλα αετς κι πρεπ να εν.

Ο γονέον πρεπ να εκςερ, ντό κε πός ανατρέφνε το μορον ςο ςοβετικον ςκολίον, πρεπ να βοιθύνε το

ςκολίον. Εαν ο γονέον λογαριαζ ότι τα όςα μαθίζνε κε εφτάγνε ςο ςκολίον κ' ιν ςοςτα, ας έρτε ςο ςκολίον κε ομιλα κοφτα, ανιχτα με τον δάςκαλον. Ας ομιλα με τι ςιντρόφςατ να εγρικα για το πίον το ςκολίον απετα αγόναν εναντίον ςιν θριςκίαν.

Ι γονέι ι οπίι θέλνε το μορόν-ατυν να εν ανατρεφμένον για τιν ζοίν κε τιν δυλίαν ςιν Σοβετικιν Ενοςιν, ι οπίι θέλνε αςο μορον να εβγον καλος ραπότνικος καλος ιπεραςπιςτις τι χόρας τον Σοβετ, αγονιςτις για το έργον τι εργατικις τάκςις, κι πρεπ να πάνε ενάντια ςο ςκολίον κε ςιν δυλίαν τι αντιθριςκεφτικις ανατροφις.

Σιν χόραν τ' εργατίον κε εργαζόμενον χορετίον χριάςςκετε το ςκολίον να ανατρεφ αςα πεδία αγονιςτας για το έργον τι εργατικις τάκςις, να ανατρεφ χτίςτας τι ςοςιαλιζμυ. Το ςοβετικον το ςκολίον πρεπ ατο να εφτάγιατο ιδεμι τιυτον ςκολίον πυδεν κι γιαραεβ.

Το ίδιον απετα ας' ατο (αςο ςκολίον) όλον το εμπρολάτκον ι ςοβετικι κινι γνόμι. Το ςκολίον πρεπ να ανατρεφ ενεργιτικυς αθέυς. Το ίδιον ι απέτιςι παρυςιάςςκετε ατόρα κε ςιν ικογένιαν.

Ι ικογένια πρεπ να άνατρεφ αςα πεδία αγονιςτας, χτίςτας, αθέυς.

Το ςκολίον πςαλαφα αςιν ικογένιαν βοίθιαν κε όχι εμπόδια.

Το ςκολίον εςς το δικέομαν να ζιτα αςιν ικογένιαν ενεργιτικον βοίθιαν.

Ι ικογένια πρεπ να βοιθα το ςκολίον, ςιν δυλίαν τι κομυνιςτικις ανατροφις τι νέας γενεας.

ΤΙΜΗ 10 κοπ.

ЦЕНА 10 коп.

Религия, семья и дети

на греческом языке.